

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי
גליון מס' 74 / פרשת בראשית תשפ"ד

מחפש שיעור או חבורת מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"א:

"סלקא דעתך אמינא אם בחקותי תלכו ברכה, אם בחקותי תמאסו לא ברכה ולא קללה, קמ"ל"

בגמרתנו השבוע מבואר שהתורה לא הסתפקה בהבטחת שחר למקיימי המצוות, אלא פירטה גם שהעובר עבירות ייענש, אלמלא כן היה עולה על הדעת שיקבל האדם שחר על המצווה אך לא יענש על העבירה

אכן, חובת האדם להחזיר לעצמו את הידיעה שקיום המצוות מביא איתו שחר ועונש, ואילו העבירה גוררת אחריה כאב וצער

באירוע שבו השתתף רבה של ירושלים, רבי שלום משאש, נאם שר החינוך. בדבריו העביר ביקורת על חינוך הילדים למציאות של גן עדן וגהינום, ואף המליץ באדיבות: "עדיף לחנך על הרעיון הנעלה בקיום חיים יהודיים..." הרב משאש הפסיקו ו"הציע": "אולי כדאי גם שהמדינה תבטל את מערכות הענישה והכליאה ובמקום זאת תחנך אזרחים על חשיבות תשלומי המיסים וקיום חוקי המדינה...!?", מסתבר הישיר מבטו אל השר "שכבודו מבין היטב שהסברה על חשיבות עמידה בחוקים אינה מבטיחה את קיומם. חוקי התורה חשובים לאין ערוך, לא נסתמך על שכנוע, אלא מחובתנו ללמד את הילדים שהבורא גומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו"

איך זה קשור אלינו?

לא מספיק לסמוך על כך שנבין את החשיבות לקיים את דברי ה', חשוב גם לדעת שמצוה גורמת לשחר והעבירה לעונש, זה וודאי יגרום לנו להתאמץ יותר לעשות את חובתנו

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ח:

"מה שעשה עשוי אלא שנהג בו מנהג רמאות"

בגמרא השבוע נפסק: שלח אדם את חברו שיקדש לו אשה, והלה הלך וקדש אותה לעצמו... הקידושין חלו, אלא שהאדם אינו הגון, הוא נהג מנהג רמאות

לא כל מה שמותר - הגון הוא, על כך דרשו הדרשנים: "לעולם יהא אדם!"; קודם כל תתנהג כאדם, ואחר כך תוכל לבחון אם הדבר מותר או אסור

"שכני ביקש ממני שאחתום לו על הרחבת בניה, ואני הסכמתי... לא לפני שדרשתי ממנו כמה אלפים בתמורה. רווח קל מהצד..." התגאה רובי בפני מיכאל חברו; "סלח לי ידידי", הגיב מיכאל בחריפות, "אך לנצל מצוקה של אדם כדי להרוויח כמה אלפי שקלים, בעיני זהו מעשה לא אנושי!". "למה", היתמם רובי, "וכי יש בכך בעיה הלכתית? מותר לי!"; "נכון מאוד", הגיב מיכאל במרירות והסב את גבו, "אין סעיף בשלחן ערוך האוסר להיות חדל אישים..."

איך זה קשור אלינו?

דרך ארץ קדמה לתורה, כדי ללמדנו: שורת הדין בשום אופן אינה פוטרת אותנו מלהתנהג באנושיות, ולפי דעת הרמב"ן (בפרשת קדושים) הדבר אסור גם מהתורה בתכלית משום: "נבל ברשות התורה"

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ז:

"כיון שהגיע לאת ה' אלוך תירא, פירש"

בגמרא השבוע מסופר: התנא שמעון העמסוני סבר שבכל פסוק בתורה שמופיעה המילה "את", יש לדורשה כמקור להלכה נוספת שנרמזה בפסוק. הוא עשה כך עד שהגיע לפסוק "את ה' אלוך תירא", ושם פרש וחזר בו מכל דרשותיו, כיון שסבר שלא יתכן לרבות משהו נוסף שממנו יש לפחד. לבסוף בא רבי עקיבא ודרש אף פסוק זה

והמסר, רלוונטי לחלוטין, בעיצומם של ימי החרדה העוברים עלינו, חובה עלינו להפנים: אין מורא אלא מהקב"ה, לא מבשר ודם, לא מטילים, ולא מכנופיות מרצחים, הזהירות חובה, אך הפחד - רק מהאלוקים

הרב מבריסק, ר' יצחק זאב סולובייצ'ק, שהה בתחלת מלחמת העולם השנייה בוורשה, בשעה שהותקפה באופן רצחני. הרב היה מוטרד עד מאוד, אך למרבה הפלא, ככל שגברו והתעצמו ההפצצות, כן פשטה עליו השלווה, והוא אף הרשה לעצמו לתפוס תנומה. "היתכן?" שאלו בנו, והרב הסביר: "על עצמי איני פוחד כלל, שהרי ביד הקב"ה אנוכי. אינני חושש אלא שמא איני מקיים כראוי את הלכת ונשמרתם ומתחבא מפני ההפצצות, אך משגברו ההפצצות וכבר אין משמעות למקלט, הריני רגוע, שהרי מקיים אני את ההלכה כראוי."

איך זה קשור אלינו?

"ה' מעוז חיי, ממי אפחד" אומר דוד המלך, גם בימים טרופים נסתובב כשחיוך על פנינו ורוגע בתוכנו; אנו ביד ה'